Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ 92/100/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Νοεμβρίου 1992

σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας

(ΕΕ L 346 της 27.11.1992, σ. 61)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 93/98/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1993	L 290	9	24.11.1993
►**M2**	Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001	L 167	10	22.6.2001

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 92/100/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Νοεμβρίου 1992

σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 και τα άρθρα 66 και 100Α,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [2],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι στην έννομη προστασία που παρέχεται από τη νομοθεσία και τις πρακτικές των κρατών μελών που καλύπτονται από την πνευματική ιδιοκτησία και για το προστατευόμενο αντικείμενο των συγγενικών δικαιωμάτων υπάρχουν διαφορές όσον αφορά την εκμίσθωση και το δανεισμό και ότι οι διαφορές αυτές μπορούν να δημιουργήσουν εμπόδια στις συναλλαγές, να προκαλέσουν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να παρακωλύσουν την υλοποίηση και την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·

ότι οι εν λόγω διαφορές έννομης προστασίας ενδέχεται να διευρυνθούν, στο βαθμό που τα κράτη μέλη θεσπίζουν νέες και διαφορετικές νομοθετικές διατάξεις ή εξελίσσονται διαφορετικά οι εθνικές νομολογίες σχετικά με την ερμηνεία αυτών των διατάξεων·

ότι οι εν λόγω διαφορές πρέπει να εξαλειφθούν σύμφωνα με τον στόχο του άρθρου 8Α της συνθήκης ήτοι τη δημιουργία ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα, κατά τρόπο ώστε να εγκαθιδρυθεί, βάσει των διατάξεων του άρθρου 3στ) της συνθήκης, καθεστώς το οποίο να εξασφαλίζει ανόθευτο ανταγωνισμό εντός της κοινής αγοράς·

ότι η εκμίσθωση και ο δανεισμός των έργων που καλύπτονται από την πνευματική ιδιοκτησία και του προστατευόμενου ακτικειμένου των συγγενικών δικαιωμάτων διαδραματίζει όλο και σημαντικότερο ρόλο, ιδίως για τους δημιουργούς, τους καλλιτέχνες και τους παραγωγούς φωνογραφημάτων και ταινιών και ότι η πειρατεία καθίσταται αυξανόμενη απειλή·

ότι η προσήκουσα προστασία των έργων που καλύπτονται από την πνευματική ιδιοκτησία και του προστατευόμενου αντικειμένου των συγγενικών δικαιωμάτων μέσω των δικαιωμάτων εκμίσθωσης και δανεισμού, καθώς και η προστασία του αντικειμένου των συγγενικών δικαιωμάτων μέσω του δικαιώματος υλικής ενσωμάτωσης, του δικαιώματος αναπαραγωγής, του δικαιώματος διανομής, του δικαιώματος ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και παρουσίασης στο κοινό είναι δυνατόν να θεωρηθούν ως θεμελιώδους σημασίας για την οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη της Κοινότητας·

([1]) ΕΕ αριθ. C 53 της 28. 2. 1991, σ. 35 και ΕΕ αριθ. C 128 της 20. 5. 1992, σ. 8.

([2]) ΕΕ αριθ. C 67 της 16. 3. 1992, σ. 92 και απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 1992 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

([3]) ΕΕ αριθ. C 269 της 14. 10.1991, σ. 54.

▼B

ότι η προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων πρέπει να προσαρμόζεται στις νέες οικονομικές εξελίξεις, όπως για παράδειγμα οι νέες μορφές εκμετάλλευσης·

ότι για τη συνέχεια του δημιουργικού και καλλιτεχνικού έργου των δημιουργών και των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών είναι αναγκαία η ύπαρξη επαρκούς εισοδήματος και ότι οι επενδύσεις που απαιτούνται, ιδίως για την παραγωγή φωνογραφημάτων και ταινιών, είναι ιδιαίτερα υψηλές και ριψοκίνδυνες· ότι η δυνατότητα πραγματοποίησης του εν λόγω εισοδήματος και απόσβεσης των επενδυόμενων ποσών μπορεί να διασφαλιστεί αποτελεσματικά μόνο με την ενδεδειγμένη έννομη προστασία των εν λόγω δικαιούχων·

ότι αυτές οι δημιουργικές, καλλιτεχνικές και επιχειρηματικές δραστηριότητες αποτελούν σε σημαντικό βαθμό δραστηριότητες ελεύθερων επαγγελματιών· ότι η άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων πρέπει να διευκολυνθεί με την παροχή εναρμονισμένης έννομης προστασίας εντός της Κοινότητας·

ότι, επειδή οι δραστηριότητες αυτές συνιστούν κυρίως υπηρεσίες, η παροχή τους πρέπει να διευκολυνθεί με την καθιέρωση εναρμονισμένου νομικού πλαισίου εντός της Κοινότητας·

ότι πρέπει να υπάρξει προσέγγιση στις νομοθεσίες των κρατών μελών, με τρόπο που να μην αντιβαίνει στις διεθνείς συμβάσεις στις οποίες βασίζεται η πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα πολλών κρατών μελών·

ότι το νομικό πλαίσιο τής Κοινότητας για το δικαίωμα εκμίσθωσης και δανεισμού καθώς και για ορισμένα συγγενικά δικαιώματα μπορεί να ορίζει απλώς ότι τα κράτη μέλη προβλέπουν δικαιώματα σχετικά με την εκμίσθωση και το δανεισμό για ορισμένες κατηγορίες δικαιούχων και, επιπλέον, προβλέπουν δικαιώματα υλικής ενσωμάτωσης, αναπαραγωγής, διανομής, ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και παρουσίασης στο κοινό για ορισμένες κατηγορίες δικαιούχων στο πεδίο προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων·

ότι είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι έννοιες της εκμίσθωσης και του δανεισμού για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας·

ότι είναι σκόπιμο, για λόγους σαφήνειας, να εξαιρεθούν από την εκμίσθωση και το δανεισμό κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας ορισμένες μορφές διάθεσης, όπως για παράδειγμα η διάθεση φωνογραφημάτων ή ταινιών (κινηματογραφικών ή οπτικοακουστικών έργων ή κινουμένων εικόνων, είτε συνοδεύονται από ήχο είτε όχι) με σκοπό τη δημόσια προβολή ή ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, η διάθεση για έκθεση ή η διάθεση για επί τόπου συμβουλευτική χρήση· ότι ο δανεισμός κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας δεν καλύπτει τη διάθεση μεταξύ ιδρυμάτων ανοιχτών στο κοινό·

ότι, όταν ο δανεισμός που γίνεται από ίδρυμα ανοιχτό στο κοινό συνεπάγεται πληρωμή της οποίας το ύψος δεν υπερβαίνει αυτό που είναι αναγκαίο για την κάλυψη των εξόδων λειτουργίας του ιδρύματος, δεν υφίσταται άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας·

ότι είναι αναγκαίο να καθιερωθεί σύστημα με το οποίο θα διασφαλίζεται ότι οι δημιουργοί και οι καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές λαμβάνουν εύλογη αμοιβή από την οποία δεν χωρεί παραίτηση και έχουν τη δυνατότητα να αναθέτουν τη διαχείριση αυτού του δικαιώματος σε εταιρείες συλλογικής διαχείρισης που τους εκπροσωπούν·

ότι αυτή η εύλογη αμοιβή μπορεί να καταβάλλεται με βάση μία ή περισσότερες πληρωμές ανά πάσα στιγμή, κατά τη σύναψη της σύμβασης ή αργότερα·

ότι γι' αυτή τη εύλογη αμοιβή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η σπουδαιότητα της συμβουλής των ενεχομένων δημιουργών και

▼B

καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών στο φωνογράφημα ή στην ταινία·

ότι είναι επίσης αναγκαίο να προστατεύονται τουλάχιστον τα δικαιώματα των δημιουργών όσον αφορά το δημόσιο δανεισμό, με τη θέσπιση ειδικού καθεστώτος· ότι, πάντως, όσα μέτρα βασίζονται στο άρθρο 5 της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να συμφωνούν με το κοινοτικό δίκαιο, και ιδίως το άρθρο 7 της συνθήκης·

ότι οι διατάξεις του κεφαλαίου II της παρούσας οδηγίας δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να επεκτείνουν το τεκμήριο του άρθρου 2 παράγραφος 5 στα αποκλειστικά δικαιώματα που περιλαμβάνονται σ' αυτό το κεφάλαιο· ότι, επιπλέον, δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να προβλέπουν μαχητό τεκμήριο σχετικά με τη συναίνεση για την εκμετάλλευση βάσει των αποκλειστικών δικαιωμάτων των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών, που προβλέπονται στις εν λόγω διατάξεις, εφόσον το τεκμήριο αυτό δεν αντιβαίνει στη διεθνή σύμβαση για την προστασία των ερμηνευτών ή εκτελεστών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, στο εξής καλούμενη «σύμβαση της Ρώμης»·

ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ευρύτερη προστασία από αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας για τους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων·

ότι, μετά την εναρμόνισή τους με τον τρόπο αυτό, τα δικαιώματα εκμίσθωσης και δανεισμού, καθώς και η προστασία στον τομέα των συγγενικών δικαιωμάτων δεν πρέπει να ασκούνται κατά τρόπο που να συνιστά συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών ή κατά τρόπο αντίθετο προς τον κανόνα της χρονολογικής ακολουθίας της εκμετάλλευσης όσον αφορά τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όπως αναγνωρίστηκε με την απόφαση Societé Cinéthèque FNCF ([1]),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΚΜΙΣΘΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ

Άρθρο 1

Αντικείμενο της εναρμόνισης

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, τα κράτη μέλη παρέχουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 5, δικαίωμα συναίνεσης ή απαγόρευσης για την εκμίσθωση και το δανεισμό πρωτοτύπων και αντιγράφων έργων που προστατεύονται από την πνευματική ιδιοκτησία και άλλων αντικειμένων που μνημονεύονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η «εκμίσθωση» έχει την έννοια της διάθεσης προς χρήση, για περιορισμένο χρονικό διάστημα και για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος.

3. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ο «δανεισμός» έχει την έννοια της διάθεσης προς χρήση, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, και όχι για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος, όταν γίνεται από ιδρύματα που είναι ανοιχτά στο κοινό.

4. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν εξαντλούνται από οποιαδήποτε πώληση, ή άλλη πράξη διανομής πρωτοτύπων και αντιγράφων έργων που προστατεύονται από την πνευματική ιδιοκτησία και άλλων αντικειμένων που μνημονεύονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.

([1]) Υποθέσεις 60/84 και 61/84, Συλογή ΔΕΚ 1985, σ. 2605.

▼B

Άρθρο 2

Δικαιούχοι και αντικείμενο του δικαιώματος εκμίσθωσης και δανεισμού

1. Το αποκλειστικό δικαίωμα συναίνεσης ή απαγόρευσης για την εκμίσθωση και το δανεισμό ανήκει:

— στο δημιουργό, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίγραφα του έργου του,

— στον καλλιτέχνη ερμηνευτή ή εκτελεστή, όσον αφορά τις υλικές ενσωματώσεις της εκτέλεσής του,

— στον παραγωγό φωνογραφημάτων, όσον αφορά τα φωνογραφήματά του και

— στον παραγωγό της πρώτης υλικής ενσωμάτωσης μιας ταινίας, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίγραφα της ταινίας του. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ο όρος «ταινία» νοείται ως κινηματογραφικό ή οπτικοακουστικό έργο ή κινούμενες εικόνες είτε συνοδεύονται από ήχο είτε όχι.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ο κύριος σκηνοθέτης ενός κινηματογραφικού ή οπτικοακουστικού έργου θεωρείται ως δημιουργός του ή ένας από τους δημιουργούς του. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι θεωρούνται ως συνδημιουργοί και άλλα πρόσωπα.

3. Η παρούσα οδηγία δεν καλύπτει δικαιώματα εκμίσθωσης και δανεισμού σε σχέση με έργα αρχιτεκτονικής και έργα εφαρμοσμένης τέχνης.

4. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να μεταβιβάζονται, να εκχωρούνται ή να αποτελούν αντικείμενο συμβατικών αδειών.

5. Χωρίς να θίγεται η παράγραφος 7, όταν συνάπτεται, μεμονωμένα ή συλλογικά, μεταξύ καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και παραγωγού, σύμβαση για την παραγωγή ταινίας, ο καλλιτέχνης ερμηνευτής ή εκτελεστής που καλύπτεται από τη σύμβαση αυτή τεκμαίρεται, εφόσον δεν υπάρχουν αντίθετες συμβατικές ρήτρες, ότι έχει εκχωρήσει το δικαίωμα εκμίσθωσης με την επιφύλαξη του άρθρου 4.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν τεκμήριο παρόμοιο με το προβλεπόμενο στην παράγραφο 5 όσον αφορά τους δημιουργούς.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η υπογραφή σύμβασης που συνάπτεται μεταξύ καλλιτέχνη ή εκτελεστή και παραγωγού για την παραγωγή ταινίας έχει ως αποτέλεσμα ότι επιτρέπεται η εκμίσθωση, εφόσον στη σύμβαση αυτή προβλέπεται εύλογη αμοιβή κατά την έννοια του άρθρου 4. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ορίζουν ότι η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται mutatis mutandis και στα δικαιώματα που περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο II.

Άρθρο 3

Εκμίσθωση προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το άρθρο 4 στοιχείο γ) της οδηγίας 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 1991 για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών [1].

Άρθρο 4

Δικαίωμα εύλογης αμοιβής από το οποίο δεν χωρεί παραίτηση

1. Εάν ο δημιουργός ή ο καλλιτέχνης ερμηνευτής ή εκτελεστής έχει μεταβιβάσει ή εκχωρήσει το δικαίωμα εκμίσθωσης ενός φωνογραφήματος ή του πρωτοτύπου ή αντιγράφου ταινίας σε

[1] ΑΑ anee. L 122 oco 17. 5. 1991, o. 42.

▼B

παραγωγό φωνογραφημάτων ή ταινιών, διατηρεί το δικαίωμα εύλογης αμοιβής για την εκμίσθωση.

2. Οι δημιουργοί ή οι καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές δεν μπορούν να παραιτηθούν από την εύλογη αμοιβή για την εκμίσθωση.

3. Η διαχείριση του δικαιώματος εύλογης αμοιβής μπορεί να ανατεθεί σε εταιρείες συλλογικής διαχείρισης που εκπροσωπούν δημιουργούς ή καλλιτέχνες ή εκτελεστές.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να ρυθμίζουν το ζήτημα εάν και σε ποιο βαθμό μπορεί να επιβληθεί η διαχείριση του δικαιώματος εύλογης αμοιβής από εταιρείες συλλογικής διαχείρισης, καθώς και το ζήτημα του από ποιον μπορεί να απαιτηθεί ή να ληφθεί η εν λόγω αμοιβή.

Άρθρο 5

Παρέκκλιση από το αποκλειστικό δικαίωμα δημόσιου δανεισμού

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από το αποκλειστικό δικαίωμα που προβλέπεται στο άρθρο 1 όσον αφορά το δημόσιο δανεισμό, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον οι δημιουργοί λαμβάνουν αμοιβή για το δανεισμό αυτό. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να καθορίζουν την αμοιβή λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους πολιτιστικής προαγωγής.

2. 1/4ταν τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν το αποκλειστικό δικαίωμα που προβλέπεται στο άρθρο 1 για τα φωνογραφήματα, τις ταινίες για τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθιερώνουν οπωσδήποτε αμοιβή για τους δημιουργούς.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν ορισμένες κατηγορίες ιδρυμάτων από την πληρωμή της αμοιβής που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2.

4. Η Επιτροπή καταρτίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, πριν από την 1η Ιουλίου 1997, έκθεση σχετικά με το δημόσιο δανεισμό στην Κοινότητα και διαβιβάζει την έκθεση αυτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΣΥΓΓΕΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Άρθρο 6

Δικαίωμα υλικής ενσωμάτωσης

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους καλλιτέχνες ή εκτελεστές το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την υλική ενσωμάτωση των εκτελέσεών τους.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως είτε ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης.

3. Ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός δεν έχει το δικαίωμα που προβλέπεται στην παράγραφο 2 όταν αναμεταδίδει απλώς μέσω καλωδίου εκπομπές ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών.

▼M2

▼B

Άρθρο 8

Ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές και παρουσίαση στο κοινό

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν για τους καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την ασύρματη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και

▼B

την παρουσίαση στο κοινό των εκτελέσεών τους, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η εκτέλεση αποτελεί ήδη μέρος ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής ή γίνεται από υλική ενσωμάτωση.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ένα δικαίωμα προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι ο χρήστης καταβάλλει εύλογη και ενιαία αμοιβή σε περίπτωση που ένα φωνογράφημα το οποίο εκδίδεται για εμπορικούς σκοπούς ή μια αναπαραγωγή του φωνογραφήματος αυτού χρησιμοποιείται για ασύρματη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για οποιοδήποτε παρουσίαση στο κοινό και προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι η αμοιβή αυτή κατανέμεται μεταξύ των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και των παραγωγών των φωνογραφημάτων. Τα κράτη μέλη, ελλείψει συμφωνίας μεταξύ καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και παραγωγών φωνογραφημάτων, μπορούν να θεσπίζουν τους όρους για την κατανομή αυτής της αμοιβής μεταξύ τους.

3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν για τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την ασύρματη ραδιοτηλεοπτική αναμετάδοση των εκπομπών τους, καθώς και την παρουσίαση των εκπομπών τους στο κοινό, εάν η παρουσίαση αυτή γίνεται σε μέρη όπου η είσοδος επιτρέπεται στο κοινό έναντι καταβολής αντιτίμου.

Άρθρο 9

Δικαίωμα διανομής

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν:

— για τους καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές, όσον αφορά τις υλικές ενσωματώσεις των εκτελέσεών τους,

— για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων, όσον αφορά τα φωνογραφήματά τους,

— για τους παραγωγούς των πρώτων υλικών ενσωματώσεων ταινιών όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους,

— για τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, όσον αφορά τις υλικές ενσωματώσεις των εκπομπών τους, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2,

το αποκλειστικό δικαίωμα διάθεσης στο κοινό των αντικειμένων αυτών, συμπεριλαμβανομένων και των αντιγράφων τους, μέσω πωλήσεως ή με άλλους τρόπους, στο εξής καλούμενο «δικαίωμα διανομής».

2. Το δικαίωμα διανομής δεν εξαντλείται εντός της Κοινότητας όσον αφορά ένα αντικείμενο προβλεπόμενο στην παράγραφο 1 εκτός από την περίπτωση πρώτης πώλησης στην Κοινότητα του αντικειμένου αυτού από το δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του.

3. Το δικαίωμα διανομής δεν θίγει τις ειδικές διατάξεις του κεφαλαίου Ι, και ιδίως του άρθρου 1 παράγραφος 4.

4. Το δικαίωμα διανομής μπορεί να μεταβιβάζεται, να εκχωρείται ή να αποτελεί αντικείμενο συμβατικών αδειών.

Άρθρο 10

Περιορισμοί των δικαιωμάτων

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν περιορισμούς των δικαιωμάτων που αναφέρονται στο κεφάλαιο ΙΙ σε σχέση με:

α) την ιδιωτική χρήση·

β) τη χρήση σύντομων αποσπασμάτων κατά την παρουσίαση γεγονότων της επικαιρότητας·

γ) την εφήμερη υλική ενσωμάτωση, από έναν ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, με χρήση των δικών του εγκαταστάσεων, και για τις δικές του εκπομπές·

δ) τη χρήση αποκλειστικά για σκοπούς διδασκαλίας ή επιστημονικής έρευνας.

▼B

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, κάθε κράτος μέλος έχει την ευχέρεια να προβλέπει σχετικά με την προστασία των καλλιτεχνών ή εκτελεστών, των παραγωγών φωνογραφημάτων, των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και των παραγωγών των πρώτων υλικών ενσωματώσεων ταινιών, περιορισμούς της ίδιας φύσεως με αυτούς που προβλέπονται στη νομοθεσία του για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας στην περίπτωση των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων. Ωστόσο, η χορήγηση υποχρεωτικών αδειών μπορεί να προβλέπεται μόνον στο βαθμό που οι άδειες αυτές συμβιβάζονται με τη σύμβαση της Ρώμης.

▼M2

3. Οι περιορισμοί εφαρμόζονται μόνον σε ειδικές περιπτώσεις που δεν αντίκεινται στην κανονική εκμετάλλευση των προστατευομένων αντικειμένων και δεν θίγουν αδικαιολογήτως τα νόμιμα συμφέροντα του δικαιούχου.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΑΡΚΕΙΑ

▼M1

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13

Διαχρονική εφαρμογή

1. Η παρούσα οδηγία ισχύει για όλα τα έργα που προστατεύονται από την πνευματική ιδιοκτησία, τις εκτελέσεις, τα φωνογραφήματα, τις εκπομπές και τις πρώτες υλικές ενσωματώσεις ταινιών που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, και τα οποία εξακολουθούν, κατά την 1η Ιουλίου 1994, να προστατεύονται από τη νομοθεσία των κρατών μελών σχετικά με την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα ή πληρούν τα κριτήρια για προστασία βάσει των διατάξεων της παρούσας οδηγίας κατά την εν λόγω ημερομηνία.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη όλων των πράξεων εκμετάλλευσης που έχουν καταρτιστεί πριν από την 1η Ιουλίου 1994.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι θεωρείται δεδομένη η συναίνεση των δικαιούχων για την εκμίσθωση ή το δανεισμό αντικειμένου που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, το οποίο αποδεδειγμένα διατέθηκε σε τρίτους για το σκοπό αυτό ή αποκτήθηκε πριν από την 1η Ιουλίου 1994. Ωστόσο, ιδίως όταν το αντικείμενο αυτό είναι ψηφιακή ηχογράφηση, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να λαμβάνουν αντίστοιχη αμοιβή για την εκμίσθωση ή το δανεισμό του αντικειμένου αυτού.

4. Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εφαρμόζουν τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 2 στα κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα που έχουν δημιουργηθεί πριν από την 1η Ιουλίου 1994.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε εφαρμογή το άρθρο 2 παράγραφος 2, υπό τον όρο ότι η ημερομηνία αυτή δεν είναι μεταγενέστερη από την 1η Ιουλίου 1997.

6. Χωρίς να θίγεται η παράγραφος 3 και με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 και 9, η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί πριν από την ημερομηνία έκδοσής της.

▼B

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν, με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 και 9, ότι, όταν οι δικαιούχοι οι οποίοι αποκτούν νέα δικαιώματα δυνάμει των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται κατ'εφαρμογή της παρούσας οδηγίας δώσει τη συγκατάθεσή τους για εκμετάλλευση πριν από την 1η Ιουλίου 1994, τεκμαίρεται ότι έχουν εκχωρήσει τα νέα αποκλειστικά δικαιώματα.

8. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν την ημερομηνία από την οποία θα ισχύει το δικαίωμα εύλογης αμοιβής το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 4, υπό τον όρο ότι η ημερομηνία αυτή δεν θα είναι μεταγενέστερη από την 1η Ιουλίου 1997.

9. 1/4σον αφορά τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί πριν από την 1η Ιουλίου 1994, το δικαίωμα εύλογης αμοιβής το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 4 ισχύει μόνον εφόσον οι δημιουργοί ή οι καλλιτέχνες, ερμηνευτές ή εκτελεστές ή οι εκπρόσωποί τους έχουν υποβάλει σχετική αίτηση πριν από την 1η Ιανουαρίου 1997. Ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των δικαιούχων σχετικά με το επίπεδο της αμοιβής, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν το επίπεδο της εύλογης αμοιβής.

Άρθρο 14

Σχέση μεταξύ πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων

Η προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων δυνάμει της παρούσας οδηγίας δεν θίγει κατά κανένα τρόπο την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας αυτής καθεαυτής.

Άρθρο 15

Τελικές διατάξεις

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία, πριν από την 1η Ιουλίου 1994. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

1/4ταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από αυτή την αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 16

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.